

Integration eller konvergens – spelar det någon roll?

Lars Taxén

Linköping University Post Print

N.B.: When citing this work, cite the original article.

Original Publication:

Lars Taxén , Integration eller konvergens – spelar det någon roll?, 2013, VerkstadsForum, 6, 29.

Postprint available at: Linköping University Electronic Press

<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:liu:diva-111428>

Integration eller konvergens – spelar det någon roll?

Docent Lars Taxén

Årets tema för konferensen PDT Europe 2013 var ”Integrating PLM, SE and CM for lean, innovative and agile operations”. Bakgrunden är att PLM (Product Lifecycle Management), SE (Systems Engineering) och CM (Configuration Management) har mycket gemensamt; något man kan ana när man ser hur de definieras (hämtat från Wikipedia):

- ”SE ensures that all likely aspects of a project or system are considered and integrated into a whole.”
- “CM is a systems engineering process for establishing and maintaining consistency of a product's performance, functional and physical attributes with its requirements, design and operational information throughout its life.”
- ”PLM is the process of managing the entire lifecycle of a product from its conception, through design and manufacture, to service and disposal. PLM integrates people, data, processes and business systems and provides a product information backbone for companies and their extended enterprise.”

Hittills har PLM, SE och CM utvecklats som egna discipliner inom vilka mer eller mindre separata standarder vuxit fram. Det blir dock allt mer uppenbart att skilda utvecklingsspår är ohållbara i längden. På något sätt måste man konsolidera dessa; frågan är bara hur. Integrationsansatsen fick sig en törn direkt när Peter Bilello, VD för CIM-data, i sitt inledningsanförande pratade om ”konvergens” i stället för ”integration”. Med konvergens menas enligt Svenska Akademiens ordbok ”sammanfalla, överensstämma”; alltså att olika saker försvinner och uppgår i något nytt. Med integration menas däremot att olika saker koordineras till en harmoniskt fungerade helhet; ungefär som när kroppens olika delar samverkar tillsammans.

Man kan tycka att det spelar mindre roll vad saker och ting kallas om man ändå får en känsla för vad det handlar om. Men så är det inte. Om vi väljer ”integration” som styrande princip kommer vi att försöka bygga integrerande bryggor mellan PLM, SE och CM. Om vi i stället väljer ”konvergens” kommer vi att sträva efter att PLM, SE och CM ska försvinna som egna discipliner och med tiden uppgå i något nytt. Skillnaden är helt avgörande.

Den här tendensen, attoreflekterat använda i grunden ytterst problematiska begrepp i sina budskap, tycker jag man kan skönja överallt. Här är några slumpvisa axplock från PDT-konferensen: ”Single source of knowledge – Integrating multiple sources of product and process information”. Eller: “Intellectual assets are comprised of all the components of the enterprise’s product and process definition”. Låter förvisso bra, men vad betyder det egentligen?

Att hantera grundläggande begrepp på detta nonchalanta sätt är i själva verket förödande. Vi måste inse att den mening vi förknippar med begreppen styr vårt handlande. Om vi baserar vår hantering av en komplex värld på dunkelt tänkande, kommer våra ansträngningar att vila på ett begreppsmässigt moras. Vi kommer ofelbart att misslyckas eller i bästa fall åstadkomma ett ständigt lappverk; likt en Medusas flotte, drivande omkring på stormigt hav utan styrförmåga.

Även om det inte är lätt att definiera svåra ord som ”organisation”, ”koordinering”, ”integration och ”kunskap” måste vi försöka. Det duger inte att hantera dem som om alla visste vad de står för. Min övertygelse är att en sådan fördjupad förståelse måste utgå från oss själva. Vi använder samma biologiska förmågor evolutionen utrustat oss med när vi koordinerar drickandet av en kopp kaffe, som när vi koordinerar ett komplext utvecklingsprojekt med hjälp av ett PLM-system. Vi måste erkänna våra mänskliga möjligheter och begränsningar i stället för att låtsas som om de inte finns. Bara så kan vi hoppas att så småningom kunna bemästra en allt mer komplex värld; en värld där PLM, SE och CM har funnit sina naturliga roller i en sammanhållen helhet.